

SOUDNÍ PŘEKLAD Z JAZYKA ČESKÉHO DO JAZYKA NIZOZEMSKÉHO
BEËDIGDE VERTALING UIT HET TSJECHISCH IN HET NEDERLANDS

Dossiernr. 19 T 136/2019-

/Staatswapen/

TSJECHISCHE REPUBLIEK

VONNIS

NAMENS DE REPUBLIEK

Arrondissementsrechtbank voro Praag 5 / *Obvodní soud pro Prahu 5* heeft in de persoon van de zelfstandige rechter Mgr. Martin Fila tijdens de hoofdzitting gehouden in Praag op 24 februari 2021 besloten

als volgt:

Beschuldigde

Eelze [REDACTED] geboren op [REDACTED] in Smallingerland, staatsbruger van Koninkrijk der Nederlanden, met vaste woonadres [REDACTED] Koninkrijk der Nederlanden,

is schuldig bevonden, dat

hij vanaf 20 februari 2014 tot 14 februari 2018 op het grondgebied van Tsjechische Republiek en ook elders opzettelijk geen ordelijke bijdrage heeft betaald voor onderhoud van zijn minderjarige en van onderhoud afhankelijke zoon [REDACTED], en in de periode vanaf 20 februari 2014 tot 20 oktober 2016 opzettelijk geen bijdrage heeft betaald voor onderhoud van zijn van onderhoud afhankelijke en studerende dochter [REDACTED] en dat ondanks het feit dat deze plicht voor hem voortvloeide uit de bepalingen van de § 910 van de Wet nummer 89/2012 Bundel, Burgerlijk Wetboek, en is tevens voor hem bepaald in vonnis van Stedelijke Rechtbank in Praag / *Městský soud v Praze*, dossierkenmerk 19 Co 420/2012, van 16 januari 2013, dat in werking getreden is op 18 februari 2013, ter waarde van 3 500 Czk voor de minderjarige [REDACTED] en 4 500 Czk voor de van onderhoud afhankelijke en studerende dochter [REDACTED] waarbij hij voor de genoemde periode niets aan onderhoud heeft betaald en is zo aan onderhoud van zijn zoon [REDACTED] het bedrag verschuldigd van 168 000 Czk in de handen van de reeds volwassen zoon [REDACTED] en het bedrag van 148 500 Czk in de handen van de reeds volwassen dochter [REDACTED]

aldus

heeft hij opzettelijk de naleving van zijn wettelijke plicht om een ander in onderhoud te voorzien ontweken en dat voor een periode langer dan vier manden,

en zo heeft gepleegd

misdrijf van nalaten van verplicht onderhoud volgens de § 196 al. 2 van de Wet nummer 40/2009 Bundel, Strafwet, in de geldende versie (verder alleen "Strafwet"),

en wordt veroordeeld

volgens de § 196 al. 2 van Strafwet **tot straf van vrijheidsberoving met de duur van 18 (achttien) maanden.**

Volgens de § 81 al. 1 van Strafwet **wordt de uitvoering van deze straf voorwaardelijk uitgesteld.** Volgens de § 82 al. 1 van Strafwet wordt voor de beschuldigde **proefperiode ingesteld met de duur van 40 (veertig) maanden.**

Volgens de bepalingen van de § 82 al. 2 van Strafwet wordt aan de beschuldigde **de plicht opgelegd om naar zijn beste vermogen het verschuldigde onderhoudsgeld te betalen.**

Volgens de § 229 al. 1 van Strafrechtelijk Reglement wordt het slachtoffer [REDACTED] geboren op [REDACTED] met haar eis tot schadevergoeding verwezen naar de procedure in zaken volgens burgerlijk recht.

Volgens de § 229 al. 1 van Strafrechtelijk Reglement wordt het slachtoffer [REDACTED] geboren op [REDACTED] met zijn eis tot schadevergoeding verwezen naar de procedure in zaken volgens burgerlijk recht.

Verantwoording:

1. Beschuldigde wordt op grond van de aanklacht van de officier van justitie van Openbaar Ministerie van Arrondissement / *Obvodní státní zastupitelství* van 13 augustus 2019, die aan deze rechtbank op 14 augustus 2019 is toegezonden, vervolgd voor misdrijf van nalaten van verplicht onderhoud volgens de § 196 al. 2 van Strafwet.
2. Op grond van de bewijsvoering, die tijdens de hoofdzitting uitgevoerd is, is de rechtbank tot de conclusie gekomen, dat de beschuldigde het misdrijf dat hem ten laste gelegd wordt, gepleegd heeft, zoals in de uitspraak van dit vonnis verwoord is.
3. **Ten aanzien van de daad:**
4. **De beschuldigde heeft verklaard**, dat in Nederland het niet betalen van onderhoudsgeld geen strafbaar feit is. Hij eiste de berekeningen van het onderhoudsgeld, maar deze zijn aan hem niet geleverd. In de periode vanaf 20 februari 2014 tot 30 maart 2019 heeft hij geen onderhoudsgeld betaald, ook al was hij zich van zijn plicht bewust, voor het onderhoud van de kinderen heeft hij niets gedaan. Hij steunde zijn kinderen ook niet op een andere wijze dan met geld, misschien stuurde hij ze wat kleinigheden, hij was in het algemeen heel weinig in contact met de kinderen, af en toe communiceerden zij wel met elkaar. Vanaf het begin van de genoemde periode tot september 2016 was hij in Nederland aangewezen op werkloosheidsuitkering en zijn inkomen bedroeg ongeveer 900 EUR per maand. Hij ontving bijdrage voor wonen en voor zorg, voor gezondheidszorg, in totaal was het ongeveer 1 100 EUR per maand. Bijdrage voor wonen en bijdrage voor zorg kreeg hij omdat dat wat hij als uitkering ontving niet voldoende was voor het verzekeren van basisbehoeften, dus kon hij ook geen onderhoudsgeld betalen ter waarde van 320 EUR per maand. **Daaropvolgend** was hij al voor de rest van de bepalende periode werkzaam met inkomen van circa [REDACTED] EUR per maand. De gehele tijd woonde hij in een huurwoning op het adres dat tot op heden zijn adres is, waar hij de huur van circa 300 EUR per maand betaalt. Zijn kosten voor onderhoud in de bepalende periode bedroegen 800 - 900 EUR per maand. Vanaf oktober 2016 heeft hij het onderhoudsgeld al kunnen betalen. Hij was zich bewust van het door de rechtbank vastgestelde onderhoudsgeld voor [REDACTED] ter waarde van 4 500 Czk en voor [REDACTED] ter waarde van 3 500 Czk per maand, maar hij was van mening, dat dit op misverstand beruste. Hij verzocht om verlaging van onderhoudsgeld voor de dochter, maar dit is afgewezen. Hij had geen onderhoudsplicht ten aanzien van andere personen. In het jaar 2018 was hij in staat om voor elk kind het bedrag van 5 000 EUR te regelen onder voorwaarde, dat de hoogte van onderhoudsgeld aangeduid zou worden door een berekening en vaststelling van Nederlandse rechtbank. Hij is niet bereid het verschuldigde onderhoudsgeld te betalen omdat de berekening daarvan ontbreekt – wanneer hij deze zou krijgen, dan zou hij bereid zijn zijn Overeenstemming met het origineel bevestigt Kamila Roubíčková.

onderhoudsplicht te vervullen. Hij is van mening, dat in zo een berekening ook de voorgaande periode moet worden meegenomen. Hij is zich ervan bewust, dat de kinderen studeren en geen inkomen hebben, maar de echtgenote heeft uit hun gezamenlijke bankrekening 60 000 EUR opgenomen en zo is het zeker, dat zij aan geen te kort lijden. Zijn dochter is met haar studie gestopt niet wegens gebrek aan middelen maar omdat zij daar geen zin in had.

5. **Uit het verhoor van de getuige** [REDACTED] heeft de rechtbank vastgesteld dat er in de vonnis betreffende periode niets aan onderhoudsgeld betaald is. In de vonnis betreffende periode was zij met de beschuldigde niet in contact. Het laatste vastgestelde onderhoudsgeld was ter waarde van 4 500 Czk voor de dochter [REDACTED] en 3 500 Czk voor de zoon [REDACTED]. Zij weet alleen van de kinderen, dat de beschuldigde over geld beschikte, dat hij verzweeg, hij spendeerde de middelen in plaats van deze aan de kinderen te geven. Wat betreft de behoeftes van de kinderen vanaf het jaar 2014 verklaarde zij, dat haar zoon aan de middelbare school studeerde en dat hij schoolbenodigheden, uniform e.d. nodig had en verder dat hij tandbeugel begon te dragen die 30 000 Czk heeft gekost en die zijn opa betaald heeft, d.w.z. de vader van de getuige. Verder dienden de telefoonkosten voor de kinderen betaald te worden. De getuige heeft gewerkt als hulp op een kleuterschool met inkomen van ongeveer 14 000 Czk per maand, de uitgaven voor het bevredigen van levensonderhoud moesten aan dit inkomen worden aangepast. Zij ontving geen sociale steun. Zij hebben geen armoede gehad, maar er moest immer overwogen worden welke uitgaven minder nodig zijn dan andere. De kinderen hadden vakantie- en weekendwerk. De dochter reisde niet naar buitenland, de zoon was wel voor een uitwisselingsverblijven van school geweest.
6. **Uit het verhoor van het slachtoffer** [REDACTED] heeft de rechtbank vastgesteld dat zij in de vonnis betreffende periode studeerde en werk had in een hotel of bij een boekhandel. Onderhoudsgeld kreeg zij van de vader niert, zij is ook van zijn kant niet op een andere wijze onderhouden, hij betaalde alleen de kosten van haar bezoek aan de vader in Nederland in het jaar 2016, toen kreeg zij van de Nederlandse oma 150 - 200 EUR. Zij vroeg de vader niet om de middelen om een conflict te voorkomen. Haar kosten voor levensonderhoud in de vonnis betreffende periode toen zij bij haar moeder woonde bedroegen 5 tot 6 000 Czk per maand – daarvan circa 1 000 Czk in verband met de studie – en zij betaalde deze deels zelf uit het inkomen voor vakantie- en weekendwerk, iets heeft de moeder betaald en ook de grootouders van moeders kant. Zij is met de studie gestopt wegens geldgebrek, zij begon dan meteen te werken. De studie heeft ze wel leuk gevonden. Zij hadden geen armoede, maar ze hadden uitsluitend middelen voor de noodzakelijke dingen.
7. **Uit het verhoor van het slachtoffer** [REDACTED] heeft de rechtbank vastgesteld dat hij in de vonnis betreffende periode geen onderhoudsgeld ontving, hij studeerde aan de basisschool en vervolgens aan de middelbare school, wat verbonden was met verhoogde uitgaven voor schoolbenodigheden. De kosten van levensonderhoud betaalde de moeder, eventueel dan de grootouders van moeders kant. Zij hadden geen armoede, maar konden alleen de noodzakelijke kosten betalen. In zijn vakantie- en weekendwerk verdiende hij maximaal het bedrag van 2 000 Czk per maand. Als hij in buitenland was, betaalde het verblijf zijn moeder en haar vader. Hij zag zijn vader in het jaar 2018, toen hij bij hem op bezoek was met een vriend, de vader betaalde de kosten ter plaats en ieder kreeg van hem 150 EUR. Vader had toen al een auto.
8. **Uit de geboorteakte van** [REDACTED] **op blad nummer 185** heeft de rechtbank vastgesteld dat zij de dochter van de beschuldigde is en dat zij op [REDACTED] geboren werd.
9. **Uit de geboorteakte van** [REDACTED] **op blad nummer 184** heeft de rechtbank vastgesteld dat hij de zoon van de beschuldigde is en dat hij op [REDACTED] geboren werd.
10. **Uit het vonnis van Arrondissementsrechtbank voor Praag 5 / Obvodní soud pro Prahu 5 van 30 augustus 2012, dossiernummer 50 Nc 707/2011-240, op blad nummer 189-191 in verband met het vonnis van Stedelijke Rechtbank in Praag / Městský soud v Praze van 16 januari 2013, dossiernummer 19 Co 420/2012-286,** heeft de rechtbank vastgesteld dat hiermee Overeenstemming met het origineel bevestigt Kamila Roubíčková.

de hoogte van onderhoudsgeld vastgesteld in sals bedrag van 3 500 Czk voor de minderjarige [REDACTED] en het bedrag van 4 500 Czk voor de materiël onvoorziene en studerende dochter [REDACTED]

11. **Uit het vonnis van Arrondissementsrechtbank voor Praag 5 / *Obvodní soud pro Prahu 5* van 24 april 2018, dossiernummer 8 C 282/2013-278, in verband met het vonnis van Stedelijke Rechtbank in Praag / *Městský soud v Praze* van 21 maart 2019, dossiernummer 17 Co 16/219-456, heeft de rechtbank vastgesteld dat onderhoudsplicht van de beschuldigde ten aanzien van [REDACTED] per 20 oktober 2016 beëindigd is.**
12. **Uit overzichten van betalingen van onderhoudsgeld op blad nummer 178 - 183 heeft de rechtbank vastgesteld dat de beschuldigde voor de periode van 20 februari 2014 tot 14 februari 2018 aan het onderhoudsgeld voor het slachtoffer [REDACTED] niets heeft betaald, en zo ook voor de periode van 20 februari 2014 tot 20 oktober 2016 voor het slachtoffer [REDACTED], en zo bedraagt de schuld aan het onderhoudsgeld in geval van het slachtoffer [REDACTED] 168 000 Czk en in geval van het slachtoffer [REDACTED] 148 500 Czk.**
13. **Uit het studiebewijs op blad nummer 80, 81, 82 en 83 heeft de rechtbank vastgesteld dat het slachtoffer [REDACTED] in de periode van 1 september 2010 tot 28 mei 2014 dagstudie volgde aan de Middelbare school voor gastronomie en hotelwezen / *Střední školu gastronomickou a hotelovou s.r.o.* en vervolgens was zij van 4 september 2014 tot 8 september 2015 student aan de Tsjechische Landbouwuniversiteit in Praag / *Česká zemědělská univerzita v Praze*, en zij heeft op 8 september 2015 op grond van haar verklaring de studie verlaten. Van 2 september 2015 tot 20 oktober 2016 studeerde zij dan aan de Filosofische Faculteit van Karelsuniversiteit in Praag / *Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze*, de studie heeft zij op eigen verzoek beëindigd.**
14. **Uit het studiebewijs op blad nummer 266 heeft de rechtbank vastgesteld dat het slachtoffer [REDACTED] in het schooljaar 2018/2019 student was aan de Hotelschool Radlická / *Hotelová škola Radlická*.**
15. **Uit afschrift van de communicatie op blad nummer 250 - 253 heeft de rechtbank vastgesteld dat de beschuldigde zich op 28 juli 2018 tot zijn zoon [REDACTED] gewend heeft met een aanbod, dat aan zijn kinderen de gespaarde 5 000 EUR zal betalen als alle executies tegen de beschuldigde beëindigd worden en als de slachtoffers, resp. de getuige [REDACTED] alle ontstane kosten betaalt. Zijn voorwaarde verder was, dat de zaak langer niet op het strafrechtelijke vlak behandeld wordt. Als de voorwaarde voor de betaling van onderhoudsgeld stelde hij dat dit bepaald zal worden in overeenstemming met de wetgeving van de EU. De volgende voorwaarde van hem was, dat hij niet meer onderhoudsgeld zal moeten betalen aan zijn ex-echtgenote.**
16. **Uit printscreen van het profiel van de beschuldigde op het sociaal netwerk LinkedIn op blad nummer 255 - 256 heeft de rechtbank vastgesteld dat hij over zichzelf kenbaar maakt, dat hij vanaf juli 2016 dtot op heden werkt voor de vennootschap [REDACTED] in Brussel in België. Als eerdere werkbetrekking in de periode vanaf april 2012 tot maart 2014 vermeldt hij de vennootschap Brose in Kopřivnice.**
17. **Uit het bericht van Arbeidsbureau van Tsjechische Republiek / *Úřad práce ČR* van 19 mei 2017 op blad nummer 199 - 208 heeft de rechtbank vastgesteld dat [REDACTED] in de administratie van sociale steun van de overheid stond, net zoals ook [REDACTED] toen de kinderbijslag werd uitbetaald voor [REDACTED]. De beschuldigde was in de periode van 1 augustus 2013 tot 8 april 2014 ingeschreven in de evidentie van de werkzoekenden en is eruit op eigen verzoek uitgeschreven. Werkloosheidsuitkering is hem verleend ter waarde van 13 407 Czk, en dat vanaf 1 augustus 2013 tot 31 maart 2014.**
18. **Uit het verslag van Sociale Verzekeringen van District Píerov / *Okresní správa sociálního zabezpečení (OSSZ) Píerov* op blad nummer 209 - 210 heeft de rechtbank vastgesteld dat de laatste werkgever van de beschuldigde in de evidentie stond in de periode van 18 april 2012 tot 31 juli 2013.**

Overeenstemming met het origineel bevestigt Kamila Roubíčková.

19. **Ten aanzien van de persoon:**
20. **Beschuldigde heeft verklaard** dat hij werkbetrekking heeft. Hij bezit geen onroerend goed, hij heeft een gebruikte auto van het productiejaar 2012. Hij heeft geen spaargeld en geen schulden. Hij is gezond.
21. **Uit de beschikking van Districtrechtbank in Přerov / Okresní soud v Přerově van 10 april 2012, dossiernummer 32 EXE 5001/2012-12, op blad nummer 51 - 52** heeft de rechtbank vastgesteld dat door deze rechtbank de executie tegen de beschuldigde bevolen is ten bate van de slachtoffers en de getuige [REDACTED] ter vordering van verschuldigd onderhoudsgeld voor de periode vanaf 1 april 2008 tot 30 december 2012 ter waarde van 10 937,96 EUR voor elk slachtoffer en 8 925 Czk voor [REDACTED] waarbij de gerechtsdeurwaarder besloten heeft middels executiebevel van 2 mei 2012, dossiernummer 049 EX 00085/12-012, over de uitvoering van de executie door het innen van de vordering van de bankrekening van de beschuldigde, zoals aangegeven is in het executiebevel op blad nummer 54. **Uit het verslag van de gerechtsdeurwaarder op blad nummer 211 - 212** blijkt, dat er in de executie 284 402,88 Czk verkregen is.
22. **Uit het afschrift van de evidentie van strafregister van de beschuldigde** heeft de rechtbank vastgesteld dat de beschuldigde hierin één aantekening heeft, en dat wegens de veroordeling op grond van **het vonnis van Districtrechtbank in Přerov / Okresní soud v Přerově van 1 april 2015, dossiernummer 1 T 218/2013-662, op blad nummer 215-223, in verband met de beschikking van de Regionale Rechtbank in Ostrava / Krajský soud v Ostravě, vestiging in Olomouc, van 24 juni 2016, dossiernummer 68 To 272/2015-783, op blad nummer 229 - 235**, waaruit de rechtbank vastgesteld heeft, dat hiermee de beschuldigde schuldig bevonden is aan het misdrijf van nalaten van verplicht onderhoud volgens de § 196 al. 2 van Strafwet, wanneer hij de naleving van zijn plicht ontweek om [REDACTED] in de periode van 1 mei 2008 tot 19 februari 2014 in onderhoud te voorzien, waarvoor hij veroordeeld werd tot straf van vrijheidsberoving met de duur van 12 maanden en de uitvoering van deze is voorwaardelijk uitgesteld voor een proeftijd van drie jaar.
23. De rechtbank heeft alle bewijzen die uitgevoerd zijn tijdens de hoofdzitting beoordeeld in de zin van de § 2 al. 6 van Strafrechtelijk Reglement, d.w.z. ieder afzonderlijk en in samenhang. Nadat de rechtbank de uitgevoerde bewijzen afzonderlijk en in hun wederzijdse verbanden heeft beoordeeld, is de rechtbank tot de conclusie gekomen, dat de beschuldigde de handelingen gepleegd heeft zoals beschreven is in het deel van de uitspraak van dit vonnis.
24. **De schuld van de beschuldigde** betreffende de handelingen die in het deel van de uitspraak van dit vonnis beschreven zijn is zonder twijfel aangetoond door de uitgevoerde bewijzen, en dat voornamelijk door de verklaring van de beschuldigde zelf, die het niet betalen van onderhoudsgeld op geen enkele wijze ontkend heeft en die zich ongetwijfeld bewust was van zijn onderhoudsplicht toen hij in het verleden voor dezelfde handelingen reeds een keer rechtsgeldig veroordeeld is. Van de schuld van de beschuldigde getuigen daarnaast zonder enige twijfel de verklaringen van de slachtoffers en van de getuige [REDACTED] als ook de uitgevoerde schriftelijke bewijzen. Gezien de hoogte van onderhoudsplicht en vermogen van beschuldigde om deze te dragen in strafrechtelijke procedure een prejudiciële vraag is, waaraan de vraag omtrent schuld gebonden is, is het aan de strafrechtelijke rechtbank zelf om voor het doel van de strafrechtelijke procedure de vraag van onderhoudsplicht van de beschuldigde te beoordelen omdat de voorgaande besluiten in civiele procedures voor strafrechtelijke rechtbank niet bindend zijn (de § 9 al. 1 *in fine* van Strafrechtelijk Reglement), waarbij de besluiten in verband met voorgedij waarin de hoogte van onderhoudsplicht is vastgesteld voor de rechtbank dienden als een zekere aanwijzing voor verdere toepassing. De basisvoorwaarden voor het ontstaan en de duur van onderhoudsplicht volgens de § 910 van de Wet nr. 89/2012 Bundel, van Burgerlijk Wetboek (verder alleen „B.W.“) is het bestaan van familierechtelijke relatie, staat van aangewezen zijn op onderhoud aan de kant van de rechthebbende (respectievelijk zijn objectieve of subjectieve

Overeenstemming met het origineel bevestigt Kamila Roubíčková.

onvermogen zelfstandig in onderhoud te voorzien) en het bestaan van het vermogen, mogelijkheden en eigendomsverhoudingen aan de kant van de plichthebbende. Volgens de § 913 B.W. zijn voor de bepaling van de omvang van onderhoud buiten de mogelijkheden en eigendomsverhoudingen van de plichthebbende bepalend tevens de gegronde behoeftes van de rechthebbende en zijn eigendomsverhoudingen. Ten aanzien van de bezwaren van de beschuldigde met betrekking tot het feit, dat hij tot nu toe geen berekening van onderhoudsgeld ontvangen heeft en dat deze uitgevoerd dient te worden in overeenstemming met het recht van de EU stelt de rechtbank vast in volledige overeenstemming met de juridische mening uitgedrukt in het veroordelende vonnis van Districtrechtbank in Přerov / *Okresní soud v Přerově*, dat gezien het feit, dat het gaat om onderhoudsgeld voor Tsjechische staatsburgers die in de voor het vonnis beslissende periode in Tsjechische Republiek leven, primair tevens de rechtsorde van Tsjechische Republiek dient te worden toegepast, wanneer ook uit het Haags Protocol over toepasselijk recht van 23 november 2007 blijkt, dat de eisen met betrekking tot toepasselijk recht onder andere gebaseerd zijn op het feit, dat het toepasselijk recht dient de beginselen van de berekening van onderhoudsgeld en de wijze van de verhoging daarvan te bepalen, wat voor een lidstaat van de Europese Unie direct plicht oplegt om de exacte wiskundige berekening van de hoogte van onderhoudsplicht in het rechtstelsel in te voeren, maar aan deze plicht voldoet het lidstaat door middel van de bepaling van de wijze van vaststelling van zo een bedrag, d.w.z. vaststelling van regels, voor de wijze van bepaling van onderhoudsplicht. Aan deze plicht heeft het Tsjechisch recht voldaan in de bepaling van de § 913 al. 1, al. 2 B.W. Met betrekking tot het slachtoffer [REDACTED] is uit de bewijsvoering gebleken, dat deze in de periode van 20 februari 2014 tot 20 oktober 2016 student was en dat eerst aan de Middelbare School voor Gastronomie en Hotelwezen / *Střední školy gastronomické a hotelové s.r.o.*, vervolgens aan de Tsjechische Landbouwniversiteit in Praag / *Česká zemědělská univerzita v Praze* en uiteindelijk aan de Filosofische Faculteit van Karelsuniversiteit in Praag / *Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze*. Er is zo voldoende aangetoond, dat [REDACTED] in de betreffende periode systematisch bezig was zich voor te bereiden op haar toekomstig beroep, waarbij zo een doelgerichte en voortdurende voorbereiding op toekomstig beroep in wezen maatschappelijk geaccepteerde alternatief is voor uitvoering van werkactiviteiten (vergelijk de beschikking van Grondwettrechtbank van 25 maart 2014, dossierkenmerk IV. ÚS 1247/13), deze conclusie wordt dan ook op geen enkele wijze beïnvloedt door het feit, dat het slachtoffer [REDACTED] haar universitaire studie uiteindelijk niet geheel heeft afgemaakt. De staat van [REDACTED] om aangewezen te zijn op onderhoud van de kant van de beschuldigde is hier in de beslissende periode gegeven. Dezelfde conclusie kan dan ook genomen worden ook met betrekking tot het slachtoffer [REDACTED] die de gehele periode van 20 februari 2014 tot 14 februari 2018 minderjarig was en was niet volledig rechtsbevoegd in de zin van de § 30 al. 1 B.W., en zo is ongetwijfeld aan zijn kant het recht op onderhoud van de kant van de beschuldigde, en dat ook met inachtneming van de § 912 B.W. De beschuldigde is vanaf oktober 2016 werkend en zijn inkomen bedraagt circa [REDACTED] EUR per maand, tot die tijd ontving hij in Nederland sociale uitkering ter waarde van circa 1 100 EUR per maand. Hij verklaarde zelf sat hij in de beslissende periode aan de slachtoffers niets aan onderhoudsgeld heeft betaald en ze op geen andere materiële wijze heeft ondersteund. Zoals hij verklaard heeft bedroegen zijn kosten van levensonderhoud ongeveer 800 - 900 EUR per maand. Uit zijn verklaring is merkbaar dat hij principiël niet bereid is onderhoudsgeld te betalen en dat ook voor de door hem beweerde fouten bij de vaststelling van de hoogte daarvan. Het is niet mogelijk om zo een verdediging van de beschuldigde te aanvaarden. Ten aanzien van de berekening van onderhoudsgeld heeft de rechtbank reeds hierboven toelichting gegeven, waarbij verder nog benadrukt dient te worden, dat de onderhoudsplicht niet ontstaat voor de beschuldigde pas op het moment van besluitneming door de rechtbank met betrekking tot de hoogte daarvan, omdat deze plicht direct uit de wet voortvloeit. De rechtbank zal tot de concretisering daarvan overgaan pas op het moment wanneer er over de hoogte daarvan een geschil ontstaat. Zoals echter blijkt uit de beoordeelde zaak weigert de beschuldigde in her algemeen wat dan ook aan het onderhoud van zijn kinderen te betalen, zelfs het laagste bedrag, ook al zou dit niet de hoogte van onderhoudsgeld bereiken die Overeenstemming met het origineel bevestigt Kamila Roubíčková.

vastgesteld is in de procedure over voogdij. De rechtbank is daarbij ervan overtuigd, dat gezien het feit, dat volgens de verklaring van de beschuldigde in de tijd wanneer hij in Nederland sociale bijstand kreeg zijn inkomen hoger waren dan zijn kosten en dat minimaal met 200 EUR, kon de beschuldigde aan de slachtoffers tenminste lager bedrag aan onderhoud betalen, toen de vastgestelde waarde van onderhoudsgeld (grof omgerekend) in totaal circa 300 EUR per maand bedroeg. Vanaf oktober 2016 maakten het de eigendomsverhoudingen van de beschuldigde ongetwijfeld mogelijk (maandinkomen ter waarde van circa [REDACTED] EUR) om aan de slachtoffers het onderhoudsgeld in de waarde die vastgesteld is in de procedure over voogdij te betalen, waarbij hij ook in staat was de tot dan toe ontstane schuld te betalen. Dit deed de beschuldigde echter niet omdat hij categorisch weigerde de vastgestelde waarde van onderhoudplicht te aanvaarden. De beschuldigde verklaarde dat hij in staat was voor elk van de kinderen het bedrag van 5 000 EUR bijeen te brengen, niettemin heeft hij uit zijn eigen wil aan de slachtoffers niet eens onderhoudsgeld betaald in de waarde die hij zelf aanvaardbaar zou achten. Aan de betaling van het bedrag van 5 000 EUR stelde hij dan geheel eenzijdige voorwaarden, dat er van hem niets anders zal worden vereist en tegen hem ondernomen. Volgens Tsjechisch recht echter (op hoogst uitzonderlijke gevallen na) bestaat niet eens een situatie wanneer er een van de ouders helemaal geen onderhoudsplicht heeft. Hier weer in overeenstemming met de juridische opvatting uitgedrukt in het veroordelende vonnis van Districtrechtbank in Přerov / *Okresní soud v Přerově* stelt de rechtbank vast, dat de constructie van de wettelijke regeling van onderhoud zodanig het beste begrepen kan worden dat: *„...het gaat om eigendomsspecifieke uitdrukking van een fictieve situatie hoe het vanuit het oogpunt van eigendom zou uitzien als de ouders verder in gemeenschappelijk huishouden zouden leven en uit hun eigendomsverhoudingen en inkomsten de gewone levens- en sociale en culturele behoeftes van hun kinderen zouden bevredigen“*. Er is om die reden duidelijk, dat ook bij minimaal inkomen zou de beschuldigde voor het bevredigen van levensbehoefte van zijn kinderen enige – minimale – middelen geheel zeker uitgegeven hebben, ook al zou zijn inkomen niet de hoogte hebben van de levensbehoefte als geheel. Van deze plicht kan hij om die reden niet vrijgesproken zijn alleen maar om die reden dat hij met de kinderen niet in gezamenlijk huishouden leeft, en om die reden voor hem het bevredigen van hun levensbehoefte feitelijk op een afstand staat en hij ermee feitelijk in het dagelijks leven niet geconfronteerd wordt. Als een minimale uitdrukking van de plicht tot onderhoud van de beschuldigde in verhouding tot zijn kinderen kan dan het bedrag van 100 EUR per maand gezien worden. Echter zelfs de hoogte van onderhoud die in de voogdijprocedure is bepaald ziet de rechtbank niet als onevenredig gezien de omstandigheden van de slachtoffers als rechthebbende personen en van de beschuldigde als de plicht hebbende persoon. Er kan echter niet ter zijde gelegd worden, dat de beschuldigde werkloos geworden is pas na het verlaten van Tsjechische Republiek ook al heeft hij hier werk gehad bij de vennootschap Brose, waarbij het mogelijk zou zijn zo een handeling in het kader van de § 913c al. 2 B.W. te beoordelen als dat hij zonder belangrijke reden zelf afstand genomen heeft van een voordeligere werkbetrekking of inkomengenererende activiteit, en zo was er geen reden om zijn onderhoudsplicht als gevolg van zijn eigen handelen te verlagen. Er dient in acht genomen te worden, dat de zoon [REDACTED] in de beslissende periode minderjarig materiële onvoorzien kind was zonder eigen bezittingen die hem winst zouden geven die zou voldoen voor zijn onderhoud. Zoals reeds boven vermeld is, heeft zich de dochter [REDACTED] in de beslissende periode, resp. in een deel daarvan, door middel van systematische studie voorbereid op uitvoering van toekomstig beroep en om die reden dient naar haar ook in dit verband gekeken te worden als naar een in onderhoud onvoorzien kind en dat tot het moment van beëindiging van de studie op 20 oktober 2016. Uit de inkomstenomstandigheden van de moeder van de kinderen kan in de beslissende periode worden waargenomen, dat deze voor het betalen van alle levensbehoefte van haar en haar kinderen zeer laag waren en konden niet voldoen aan iets anders dan aan de betaling van de meest noodzakelijke kosten. Het gezin leed weliswaar geen armoede, maar de mogelijkheden voor uitgaven daarvan waren zeer beperkt en dit zou duidelijk niet kunnen bestaan zonder de hulp van de grootouders van de kinderen van de moeders kant. Er is dan ook duidelijk, dat de kinderen ook getracht hebben bij te dragen middels vakantie- en weekendwerk, echter voornamelijk bij de zoon Jan waren deze mogelijkheden gezien zijn leeftijd en studie zeer Overeenstemming met het origineel bevestigt Kamila Roubíčková.

beperkt. Dochter [REDACTED] heeft dan om de reden van noodzaak om inkomen te hebben de universitaire studie beëindigd. Uit alle hierboven genoemde feiten blijkt, dat de beschuldigde de daad, die hem in de aanklacht ten laste gelegd wordt, gepleegd heeft. Tegen de aanklacht heeft de rechtbank uitsluitend deels gehandeld in de modificatie van de uitspraak en de schuld van de beschuldigde in die zin, dat de beschuldigde onderhoudsgeld voor zijn zoon [REDACTED] verschuldigd is gezien zijn volwassenheid reeds in zijn handen en niet in de handen van zijn moeder als zijn wettelijke voogd.

25. **Wat de wettelijke kant betreft** heeft de rechtbank het handelen van de beschuldigde beoordeeld als misdrijf (de § 14 al. 2 van Strafwet) van nalaten van verplicht onderhoud volgens de § 196 al. 2 van Strafwet, omdat hij opzettelijk de naleving van zijn wettelijke plicht ontweek om zijn kinderen [REDACTED] te onderhouden en dat over een periode langer dan vier maanden. Het handelen heeft de beschuldigde gepleegd met directe bedoeling (de § 15 al. 1 letter a) van Strafwet).
26. **Bij de overweging over strafsoort en strafmaat** ging de rechtbank uit van de wettelijke bepalingen die de algemene beginselen regelen voor het vaststellen van soort en maat van de straf in de zin van de bepalingen van de § 39 van Strafwet met inachtneming van de § 38 van Strafwet en beoordeelde de aard en ernst van de gepleegde strafdaad en de persoon van de beschuldigde – zijn levensomstandigheden, waarbij die zich zorgvuldig bezig gehouden heeft met de verlichtende en ook de verzwarende omstandigheden volgens de § 41, § 42 van Strafwet.
27. De mate van de maatschappelijke schade van handelen van de beschuldigde is gegeven door de betekenis van de betreffende bepalingen van Strafwet die de maatschappelijke belangen beschermen, welke door deze strafbare daad getroffen zijn, dat is het belang om personen te beschermen die afhankelijk zijn van onderhoud door een ander persoon. De rechtbank heeft zich beziggehouden met maatschappelijke schade van onwettelijk handelen tevens vanuit het oogpunt van de beschuldigde persoon. Als verlichtende omstandigheid kan in het handelen van de beschuldigde zijn feitelijk bekennen gezien worden. Daartegenover is voor de beschuldigde extra belastend, dat het in zijn geval gaat om speciale recidiviteit als ook het feit, dat hij het niet betalen van onderhoudsgeld langere tijd pleegde en dat hij zijn onderhoudsplicht staakte te vervullen zonder dat hij erin wezenlijk gehinderd is door zijn levensomstandigheden.
28. Na overweging van de beschreven feiten heeft de rechtbank bevonden, dat aan de beschuldigde dient ook met inachtneming van de § 55 al. 2 *in medio* van Strafwet een alternatieve straf te worden opgelegd wanneer als voldoende gezien wordt de straf van vrijheidsberoving met de duur van 18 maanden, dat betekent in de bovenste helft van de wettelijke strafmaat, en dat met inschtneming van zijn recidiviteit, lange duur van zijn handelen en de gevolgen, die zijn handelen heeft gehad (de noodzaak om te stoppen met de studie bij de dochter [REDACTED]). De uitvoering van de straf is dan volgens de § 81 al. 1 van Strafwet uitgesteld voor de proeftijd van 40 maanden, die de rechtbank als redelijk acht gezien alle omstandigheden van de behandelde zaak. Het zonder enige twijfel, dat als de beschuldigde in deze periode ordelijk leven zal voeren, zal hij zelf aantonen, dat de uitvoering van de straf van vrijheidsberoving in zijn geval niet nodig is voor het bereiken van strafdoel en zal naar hem in geval van goed doorstaan van de proeftijd gekeken worden alsof hij niet veroordeeld was. Met inachtneming van de aard van strafbare activiteiten van de beschuldigde ziet de rechtbank echter als noodzakelijk om voor het bereiken van het doel van de strafprocedure niet alleen te zien dat deze ordelijk leven leidt tijdens de proeftijd, maar dat die ook volgens zijn mogelijkheden het verschuldigd onderhoudsgeld betaald, en om die reden heeft hem de rechtbank volgens de § 82 al. 2 van Strafwet en volgens de § 48 al. 4 van Strafwet verder nog deze redelijke plicht opgelegd. Wanneer ee beschuldigde in de proeftijd geen ordelijk leven zou leiden en ordelijk de hem opgelegde redelijke plicht niet zou vervullen, zou de rechtbank aan de beschuldigde de uitvoering van de onvoorwaardelijke straf van vrijheidsberoving moeten bevelen. Laat dit voor hem aldus een waarschuwing zijn en voldoende motivatie om aan de rechtbank doot zijn gedrag te tonen, dat dit niet nodig is.

Overeenstemming met het origineel bevestigt Kamila Roubíčková.

29. **Verantwoording van uitspraak over schadevergoeding:**
30. Bij de strafprocedure hebben zich met hun eis op schadevergoeding ter waarde van 148 500 Czk aangesloten het slachtoffer [REDACTED] en ter waarde van 168 000 Czk het slachtoffer [REDACTED] waarbij deze beide bedragen her verschuldigd onderhoudsgeld voorstellen. De slachtoffers zijn met hun eis op schadevergoeding verwezen naar de procedure in burgerrechtelijke zaken wat blijkt uit het feit dat het onderhoudsgeld toegekend is in de voogdijprocedure, waar het gaat om een onderwerp van executie en het eis kan zo in de strafprocedure niet worden toegepast (de § 44 al. 3 van Strafrechtelijk Reglement).

Instructie:

Tegen dit vonnis kan een hoger beroep worden ingediend en dat binnen het termijn van acht dagen vanaf de toezending van zijn schriftelijke uitwerking. Hoger beroep wordt ingediend bij Arrondissementsrechtbank voor Praag 5 / *Obvodní soud pro Prahu 5* en besluit erover neemt Stedelijke Rechtbank in Praag / *Městský soud v Praze*. Het hoger beroep moet binnen dit termijn zodanig verantwoord worden dat er duidelijk is in welke uitspraken het vonnis wordt aangevallen en welke gebreken aan het vonnis of aan de procedure, die eraan vooraf is gegaan, verweten worden. Officier van justitie is verplicht in hoger beroep te vermelden of hij het indient, ook als het deels is, ten bate of ten nadele van beschuldigde. Vonnis kan door een hoger beroep aangevallen worden door a) officier van justitie voor onjuistheid van welke uitspraak dan ook, b) beschuldigde voor onjuistheid van uitspraak die direct op hem betrekking heeft, als het niet de uitspraak is over schuld in de omvang waarin de rechtbank zijn verklaring heeft aanvaard, c) deelnemende persoon voor onjuistheid van uitspraak over inbeslagneming voorwerp en d) het slachtoffer dat eis op schadevergoeding heeft toegepast voor onjuistheid van uitspraak over schadevergoeding. Persoon die recht heeft om het vonnis aan te vallen voor onjuistheid van een van zijn uitspraken kan dit ook aanvallen voor het feit, dat zo een uitspraak niet gedaan is, als ook voor het schenden van bepalingen over procedure die aan het vonnis vooraf is gegaan, wanneer deze schending kon veroorzaken, dat de uitspraak onjuist is of dat die ontbreekt. Dit recht behoort niet toe aan personen die ervan nadrukkelijk afstand hebben gedaan door middel van hun verklaring en die ook niet wensen dat het namens hen personen toepassen die daartoe volgens het recht bevoegd zijn. Hoger beroep heeft uitstellende werking. Slachtoffer wordt gewezen op de mogelijkheid om bevrediging te vragen van zijn/haar eis op schadevergoeding of van inmateriële schade als gevolg van strafdaad of op uitgeven van ongegronde verrijking verkregen door strafdaad volgens de wet over gebruik van geldelijke middelen uit eigendomsstrafsancties. Wanneer de beschuldigde veroordeeld is tot onvoorwaardelijke straf van vrijheidsberoving en aan het slachtoffer tenminste voor een deel het recht op schadevergoeding of op vergoeding van inmateriële schade in geld is toegekend of op uitgeven van ongegronde verrijking, ontstaat er voor het slachtoffer de mogelijkheid te verzoeken om ingelicht te worden over het houden van openbare zitting betreffende de voorwaardelijke vrijlating uit de straf van vrijheidsberoving. Het verzoek dient het slachtoffer in bij de rechtbank, die in de eerste instantie besloten heeft.

Praag 24 februari 2021

Mgr. Martin Fila, met eigen hand
zelfstandige rechter

/Zegel: ARRONDISSEMENTSRECHTBANK VOOR PRAAG 5/
OBVODNÍ SOUD PRO PRAHU 5 – 10 - /

/Paraaf/

Overeenstemming met het origineel bevestigt Kamila Roubíčková.

Doložka soudního překladatele / Verklaring van beëdigde vertaler

Já, Jana Ševčíková, IČ: 49721682, soudní překladatelka jazyka českého a nizozemského jmenovaná rozhodnutím Městského soudu v Praze 15.12.1993 čj. spr. 1266/93, a zapsaná v seznamu tlumočnicků a překladatelů vedeném Ministerstvem spravedlnosti České republiky, tímto stvrzuji, že jsem osobně provedla překlad předmětné listiny a že tento překlad souhlasí s textem připojené listiny. / Ik, Jana Ševčíková, Id.nr.: 49721682, beëdigde vertaalster van de Tsjechische en de Nederlandse taal, benoemd op grond van besluit van Stedelijke Rechtbank in Praag op 15 december 1993, kenteken 1266/93, en ingeschreven in het register van tolken en vertalers van Ministerie van Justitie Tsjechische Republiek, bevestig hiermee, dat ik persoonlijk de vertaling van het betreffende document heb gemaakt en dat de vertaling overeenkomt met de tekst van de eraan verbonden document.

Překlad byl proveden z jazyka českého do jazyka nizozemského. / Vertaling is gemaakt uit de Tsjechische taal naar de Nederlandse taal.

Tento úkon soudního překladatele je zapsán v evidenci úkonů pod číslem: 4911/2021 kope
De verrichting van beëdigde vertaler is ingeschreven in de evidentie onder nummer: 4911/2021 kope

Rozsah překladu činí 2,1 normostran (1 NS = 1800 znaků včetně mezer).
Omvang van de vertaling is 2,1 normpagina's (1 NP = 1800 tekens incl. spatie)

Soudní překladatel nepřebírá odpovědnost za obsah zdrojového textu.
Beëdigde vertaler is niet aansprakelijk voor de inhoud van de brontekst.

Podpis a razítko / Handtekening en stempel

V Praze dne / In Praag op 24.03.2021

Jana Ševčíková